

II. kolo BANIČ TROPHY v motorovom paraglidingu TOUR de ATOM 2014

“ Tak to teda poďme zbalit'.... čo už nasúťažíme s jednou mašinou.... “

Počasiu na pôvodný termín zjavne nemalo dobrú náladu, ale pri druhom si teda muselo šľahnúť kvalitný matroš, lebo takéto voľačo sa len tak ľahko nezopakuje.

Lietalo všetko, vrátane záchranárskych helikoptvor a dvojmotorových mašín, ktorých piloti verili, že to dajú aj bez paliva.

Vo štvrtok padlo jasné rozhodnutie, potom už len stačilo zavolať na AMC, že ideme do toho. V piatok sme dali spicha na letisku a začali pripravovať súťaž. Do večera sa toho stihlo: pokaziť traktor s kosačkou, urobiť štartovací, pristávací deck, pristávacie kruhy (v obilí), rebrík pre kolieskárov, v dennej miestnosti sme stihli anektovať najlepší stôl pre “ kanceláriu “, obsadiť chladničku, rozložili fidlátka a išli spať do krásneho leteckého bordelu...na poschodovej posteli na hornom lôžku spala kabína z ORLÍKA....Predpoveď bola skvelá, malo nám fúkať rovno na dráhu.

Brifing bol stanovený na 5:00 UTC, dohodli sme pravidlá lietania s plachtármi, čo na opačnom konci ľahali žiakov.

Urobili kontrolu dokladov a tým, čo zostali, rozdali obálky s úlohami...

Zostali trochu prekvapení, keď namiesto nakreslenej trate dostali prázdnu mapu...! Čo toto je ?....no predsa súťaž... . Ako poznamenal jeden skvelý český organizátor: „Ondřeji proč je tak rozmazluješ? Ať si to dělaj sami, vždyť jsou soutěžící).“

Prvé zadanie bol let vo vyčlenenom sektore s obmedzeným časom a deklarovanou časovou bránou spolu s vyhľadávaním fotografií.

Z prípravy mapy sa stala zaujímavá geometricko – matematická úloha...limit po prevzatí obálky do štartu bol stanovený na 60 min, čo bola zároveň aj prvá časová brána....no nestíhalo sa tak, ako sa to na začiatku zdalo samozrejším....

Už sa štartovalo v plnej výcvikovej prevádzke a troška sme aj zavadzali, lebo vietor si to na poslednú chvíľu rozmyslel a začal fúkať kolmo na dráhu...no vysvetlite to tým, čo majú pevné krídla, prečo štartujeme naprieč dráhou....no lebo inak to nevieme...vysielačka to vyriešila...a dokonca aj počkali dve – tri minútky, pokiaľ sa pilot s vrtuľou v zadku dohodol s vetrom a zdvihol mašinu do ľufu.

Nasleduje malý kvíz :

Čo urobíte, keď počas letu stratíte pero, ktorým sa zapisuje poloha fotiek na mape ?....

za a) zapamätám si polohu fotiek

za b) s*riem na to, vrátim sa po nové...alebo

za c) si polohu fotiek jednoducho vyškriabem nechťom do mapy

...áno, za c) je správne, pilot si musí vždy pomôcť sám....a také dobré pero to bolo....

Nasledoval hodnotený štart s presnosťou pristátia, nasadenie pilotov bolo veľké, ale darili sa len štarty...niekedy odletela namiesto mašiny len vrtuľa....

Také straty na technike, k akým sme sa dostali, nemala ani Красная Армия a tá mala teda iné zálohy....pripadal som si ako Маршал Жуков pri útoku na Берлин... na konci zostala len jedna letu schopná mašina..., ale vyhrali sme !

Inak v sobotu sa všeobecne darilo...nejakého bezmotorového padáčkara brala helikoptéra, našťastie to nebol " náš "...v poli neďaleko letiska sadla dvojmotorová fotogrametrická mašina so suchými nádržami po 4:25 hod letu, keď mala byť v ľufte ešte prinajmenšom takých 2:40 hod...Hneď sa stala predmetom záujmu všetkého lietajúceho aj nelietajúceho personálu...nebo tam bolo plné zvedavých "supov"... zhodou okolností, nad tým miestom viedla časť našej navigačnej trate.

Zábava nastala, keď musel z Košíc doletieť Dušan ŠAMKO, aby ju zdvihol z kukurice...keď to odpálil, tak púštna búrka bola popri tom len slabý odvar toho, čo za ním zostalo...

Jožko Sajan musel v Bolerázi pristáť pre technickú závalu.....nemal cigarety.... ...tá rádiová komunikácia je neskutočne úžasná vec..... :D

....cestou naspäť sa mu začal prehrievať motor a " miestna základňa na výdaj stravy " mu nedovolila sadnúť na dráhu....Tak skončil na nejakej lúke v tých borovicových lesoch v metrovej tráve...s odkazom od vežového, že keď pristane, tak nech sa hneď ozve, či je v poriadku....myslím si, že riadiacemu sa muselo poriadne čkať..... ☹

Popoludní, kedy to popri nás fičalo ako na Heathrow, jedna mašina za druhou, sme popri klasickej presnosti pristátia vyskúšali aj niečo nové...názov v preklade : kuželkové pristátie, v katalógu FAI 3.C12 BOWLING LANDING. Princíp úlohy je veľmi jednoduchý - vo výdrži pred pristátím zvaliť čo najviac kužieliek. Trojkoľkárom sa vďaka osvojenému spôsobu podrovnávania pri pristávaní darilo.

Kategória nožičkárov s jasným cieľom "spôsobiť čo najmenšiu škodu" nám blahosklonne ušetrila akýkoľvek výjazd na znovu postavenie kužieliek....netrafil sa ani jeden...je možné, že tých 50 cm výšky kuželky (podľa pravidiel) je pre nich naozaj trošku málo...

Podvečer nasledovala navigácia. Príprava trate bola náročnejšia, limit prípravy sme predĺžili na 1:30 hod ...ale aj to sa s pomocou všetkého, čo malo ruky, nohy, pravítka, kružidlá, navigačné uhloмеры, stíhalo len tak - tak.

Trať bola postavená popri atómke, takže výhľad na ňu bol grandiózny. Mali sme síce obavy, že za nejakým padáčikom môže doletieť MiG 29...to by bola trochu drahšia zábava, ale zároveň pekný letecký deň pre ostatných. Povedzme si úprimne - čo už len taký motorový padáček môže takej veľkej atómke urobiť...iba ak vyfúkať prach z chladiacich veží... ale tie veže to by bol slalom : super – obrovský slalom !

Večer sme prijali návštevu z LAA SR. Prišli sa na nás pozrieť HT LAA SR Ing. Vladimír Krempaský a šedá eminencia LAA SR Dáša Sekerková a keďže bolo všetko v "cajku", tak sa chvíľu ohriali na slniečku a v pokoji pokračovali späť domov.

Bolo dolietané...zostala len jedna mašina...vlečné ťahali vetrone na okruhy do západu slnka...

V noci sme pri dobrom fernetu a malinovici robili poletový rozbor. Čo bolo dobre, čo bolo zle....bola nám prezradená jedna prapôvodná múdrosť, že :“aeroklubák j*baním naberá skúsenosti a profesionálne rastie...”...bolo zaujímavé počúvať diskusiu dvoch starých pilotov ako vlekať na 526...hárali sa o 10 km pristávacej rýchlosti a že aj keď ten “Pán“ pilot pristáva neskutočne nádherne, ale ku*va ďaleko a za to ho chlapci – rozumej platiaci personál – nebudú mať radi...

V závere diskusie odznela veľmi zvláštna až čudná veta “ a nie, že s ňou budeš brzdiť !.... “

V istej chvíli, po dobrej 51,5 % malinovici dostal jeden vážny aeroklubák geniálny nápad ako vyriešiť naše štartovanie počas hustej letovej prevádzky...šák, jak že to nevíte ?! to je také jednoduché...na 5 min stopneme prevádzku a Vy šeci zmiznete do p*če....dobrá malinovica !

...toto bolo asi jediné, čo sa dalo ako tak "slušne" z "poletového" rozboru napísať, ostatné už bolo na odobratie pilotáku, alebo ešte horšie.... :D

...mimočodom, ak sa u Vás objaví vyšetrovateľ z DU (ide o dopravný úrad, nie daňový) a drží v ruke šróbovák , tak ste úplne v p.....

Na záver sa chceme poďakovať všetkým, ktorí prispeli k organizácii súťaže :

- Aeroklubu Trnava v Bolerázi na letisku v Klčovanoch.
- Aerorelaxu s.r.o. za to, že sme mali na čom zrealizovať fotky tratí
- "Môjmu" pilotovi Viliamovi Koleničovi za to, že nám neúčtoval tú prvú minútu letu iným smerom.... ☺
- Náčelníkovi aeroklubu Ing. Elígiusovi Mikulovi za šancu zorganizovať túto akciu
- Plachtárom, že moc nenadávali, na naše štarty proti vetru
- Vlekárom, že na nás počkali
- Rašovi Navrátilovi...
- A tomu, koho netreba menovať, veď viete kto....OM – (Oskar + Mike)

VÝSLEDKY II. KOLO BANIČ TROPHY 2014			
TOUR DE ATOM			
POZ	PILOT	BODY SPOLU	CELKOVÉ PORADIE
1	POLÁK JÁN	2950	2
2	BEDNARČÍK PAVOL	4780	1
3	BRIATKA PAVEL	2595	3
4	ŠVEC MIROSLAV	2252	5
5	MALÍK MATEJ	2336	4
6	STANČÍK VLADIMÍR	500	6

Všetkým výhercom gratulujeme, ostatným zúčastneným ďakujeme a Vás všetkých zároveň pozývame na augustový prelet **KANÁLU LA MANCHE**, ktorý sa uskutoční v dňoch 8.8. – 10.8. 2014 rovnako tak – v Bolerázi!